

БОЙЖІВЩИНА

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№11 (1724) П'ЯТНИЦЯ, 18 березня 2022 РОКУ

ДУША БОЛИТЬ ЗА РІДНИЙ КРАЙ

Три тижні Збройні Сили України героїчно борються за кожний клатчик рідної землі, даючи гідну відсіч російським агресорам. І хоча активні бойові дії тривають сьогодні на півдні, півночі, сході нашої держави та центральних регіонах, до України прикута увага всього світу. Допомога надходить звідусіль – у вигляді зброї, коштів, одягу, медикаментів, предметів першої необхідності, продуктів харчування. У країнах Європи, Азії, Америки та Австралії організовано спеціальні штаби, які займаються волонтерством для України. Ініціаторами їх створення у багатьох випадках є наші земляки, які, в силу різних обставин, живуть на чужині. Як приклад, може бути допомогова місія уродженки м. Турка, нашої колеги-журналістки Тетяни Малетич. Зараз вона з сім'єю проживає в іспанському місті Бінефар, що поблизу Барселони. Великий вантаж, зібраний з її ініціативи та підтримки, вже відправлено в Україну.

Днями ми зв'язалися з Тетяною і попросили розповісти про підтримку іспанців Україні. «В Іспанії з перших днів війни люди дуже перейнялися ситуацією в Україні. Ніхто не міг повірити в те, що відбувається, так само як і нам, українцям, складно було повірити в те, що це відбувається насправді.

Дуже багато людей, знайомих і незнайомих, зупиняли мене на вулиці, писали, дзвонили, питали про моїх рідних, чи вони в безпеці, чи збираються приїхати. У перші ж вихідні після нападу Росії на Україну у містах, де живе багато українців, люди почали виходити на демонстрації і організувати збір гуманітарної допомоги.

У нашому містечку українців зовсім небагато, але міська влада закликала людей вийти на центральну площу, аби засудити напад Росії на Україну і підтримати український народ.

Мене запросили виступити на мітингу і, хоча важко було зібратися з думками, знала, що хтось мусить сказати назагал аполітичним іспанцям, що війна в Україні триває вже вісім років, що ми миролюбивий народ, який захищає своє право бути господарем на своїй землі. Крім того, я підготувала інформацію з номерами рахунків, на які можна переказувати грошову допомогу, і люди підходили і брали ці листочки.

Ми разом із міською владою відкрили пункт збору гуманітарної допомоги і, керуючись списком, який розповсюдило українське консульство в Барселоні, за 4 дні збрали речей на велику вантажівку, ще стільки ж привезли з навколишніх сіл.

Роботи було так багато, що буквально не було коли підняти голову. Треба було приймати, сортувати, пакувати речі і підписувати коробки українською та іспанською мовами. З останнім нам чудово допомагали діти. Загалом, у пункті прийому допомагало працювало багато іспанців. Без іспанських волонтерів і підтримки місцевої влади нам би нічого не вдалося зробити.

Якщо говорити про іспанців, вони дуже співчутливі до людської біди і, крім активної участі у зборі гуманітарної допомоги, багато хто висловлював готовність прийняти дітей чи родини у себе вдома. Місцеві підприємці навіть організують поїздки до кордону з Польщею, аби привезти звідтам українців, які намагаються дістатися до Іспанії, і, за потреби, організувати для них тимчасовий притулок.

Власне, це і є зараз основним напрямком роботи волонтерів: допомогти зустрітися людям, які потребують допомоги, із тими, хто готовий її надати.

А ще щоденні розмови з людьми, знайомими і незнайомими про ситуацію на фронті, про героїзм українських військових, про мужніх чоловіків, які стоять в черзі за зброєю, щоб захистити свої міста, про відчайдушних жінок, які змушені вивозити дітей у невідомість, рятуючи їх від війни, і про наш незламний народ, який обов'язково перемаже!

Слава Україні!»

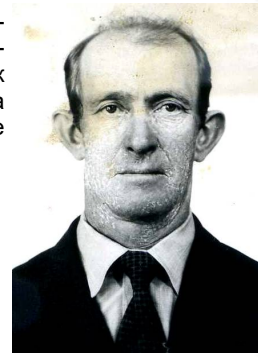
На фото: шестирічний син Тетяни – Маріо – підписує один із пакунків.

Настоятель храму св. Мучеників Маккавеїв о. Роман Роль, церковний комітет та парафіяни с. Ропавське щиро і сердечно вітають із ювілеєм – 80-річчям від дня народження – Миколу Лук'яновича Бродича.

14 березня рівно вісімдесят у Вашому житті минуло, а скільки їх ще на шляху, про це ніхто не знає. Роки летять, як бистрі води, їх не вернути вже назад, а нам не віриться сьогодні, що Вам уже вісімдесят!

Ми всі бажаємо щиро Вам
Ще довго-довго з нами жити.
В неділю й свято в церкву йти
І щиро Господу молитись.
Хай Мати Божа від біди оберігає,
В душі панують мир і доброта.
Ісус Христос здоров'я послає
На щедрі щастям многі літа!

Колектив Турківської автомобільної школи ТСО України щиро і сердечно вітає з ювілейним днем народження, який святкуватиме 20 березня, колишнього працівника автошколи Івана Андрійовича Цолигана і бажає шановному ювіляру мирного неба над головою, родинного тепла, доброго здоров'я та Божої опіки на життєвій стежині.

Ювілей життєвий – то не просто свято,
То життя зернини, зібрані в засік.
Де були турботи, радості й печалі,
Де були і смуток, і повага всіх.
Тож нехай незгоди всі Вас обминають,
Лиш тепло і радість сходять на поріг.
Хай здоров'я й щастя Господь послає
І душі не гасне світлий оберіг.

В УКРАЇНІ ЩОРАНКУ БУДЕ ХВИЛИНА МОВЧАННЯ

Президент України Володимир Зеленський 16 березня підписав указ про загальнонаціональну хвилину мовчання за загиблими внаслідок збройної агресії Росії проти України.

Хвилина мовчання проводитиметься щодня о 9:00 год.

«Сьогодні я підписав важливий указ про загальнонаціональну хвилину мовчання для вшанування пам'яті всіх українців, які загинули у нашій вітчизняній війні. Усіх, кого ми втратили через вторгнення Росії. Через терор, розв'язаний окупантами. Щоранку о 9-й годині на всій території нашої держави будемо згадувати українців, які віддали своє життя. Усіх, хто воював. Усіх військових і усіх цивільних. Дорослих і дітей. Усіх, хто міг би ще жити, якби Росія не почала цю війну», – заявив Володимир Зеленський під час звернення 16 березня.

ГРОШІ ЛЮБЛЯТЬ ТИШУ ТА ЧІТКИЙ ОБЛІК

За 22 дні, відколи почалася російська агресія стосовно України, до оперативного штабу, що створений при Турківській міській раді, поступило 233 тисячі 200 гривень і 400 доларів пожертв від підприємств, навчальних закладів, установ, організацій, релігійних громад та приватних осіб. З них, 45 тисяч 500 грн. витрачено на закупівлю амуніції, паливно-мастильних матеріалів – для довозення гуманітарної допомоги в район бойових дій, 100 тисяч гривень перераховано на Збройні Сили України. У залишку є 87700 гривень та 400 доларів. Про це повідомив редакцію міський голова Ярослав Паращич. Також він відмітив приватне підприємство «Затишок», власниці якого організувала поминки (за загиблим Героєм з м. Турка – Миколою Жданянчиним) на суму 9500 гривень.

Окрім цього, значні суми коштів збрали в старостинських округах. Зокрема, в с. Вовче – 86 тис. 578 грн., Завадівському старостинському округу (села Завадівка, Лосинець, Мельниче) – 192 тис. 765 грн., 2950 доларів та 650 євро, с. Ісаї – 100 тис. грн., Лімнянському старостинському округу

(села Лімна, Бережок, Жукотин, Дністрик Дубовий) – 196 тис. 083 грн., с. Присліп – 32 тис. грн., с. Розлуч – 88 тис. 450 грн., Хащівському старостинському округу (села Хащів, Лопушанка) – 40 тис. 966 грн., с. Шум'яч – 20 тис. грн., Явірському старостинському округу (села Явора, Мала Волосянка,

Стоділка) – 80 тис. грн., Ясеницькому старостинському округу (села Ясениця, Ясенка Стецьова, Кіндратів) – 20 тис. грн. На жаль, нам не вдалося зв'язатися із старостою Ільницького старостинського округу (села Ільник, Закіпці, Радич, Ліктів), аби уточнити суму зібраних пожертв. Думаю, що це зробимо вже найближчим часом і повідомимо читачів про зібрані кошти в наступному номері. До того ж, майже всі старости нас запевнили, що на їхніх територіях триває активний збір коштів.

P.S. Там, де до старостинського округу входить одне село, ми, власне, сконцентрували увагу на ньому, а де декілька сіл, то вказували як старостинський округ, хоча насправді всі територіальні утворення значаться як старостинські округи.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

ЗАРАЗ ЦЕ ПОВИНЕН ЗНАТИ КОЖЕН

перша медична допомога в екстремальних умовах

Перша медична допомога – невідкладні дії, спрямовані на врятування життя у разі захворювання, отруєння чи травмування людини. Мета її – запобігти розвитку хвороби, а у разі травмування – полегшити біль потерпілого та здійснити заходи з припинення дії травмувальних факторів.

Порядок та способи надання першої медичної допомоги. Насамперед, приступаючи до надання першої медичної допомоги, необхідно адекватно встановити характер ушкодження і з'ясувати причину та обставини, за яких стався нещасний випадок. При цьому оцінюється загальний стан потерпілого та тяжкість тілесних ушкоджень і визначаються можливі засоби допомоги, виходячи з умов перебування групи та комплектації похідної аптечки.

Невідкладна допомога надається безпосередньо на місці нещасного випадку і в такому порядку:

– якщо потерпілий знепритомнів, але дихає, і зберігається серцебиття, то в першу чергу необхідно розстебнути одяг, ремінь;

– покласти потерпілого на бік, підклавши під шию валик, скручений з одягу, що стимулюватиме дихання;

– очистити ротову порожнину від слини, крові чи блювотних мас;

– визначити, чи дихає потерпілий, спостерігаючи за рухами грудної клітки або за допомогою

– енергійним рухом рук, згинаючи їх у ліктях, натискаємо на грудину; після натискання реаніматор має підняти руки від грудини, що дає можливість грудині розпрямитись, а порожнинам серця наповнитися кров'ю;

– натиснення виконувати щосекундно (60 натиснень на 2-3 хвилини).

Реанімаційні маніпуляції краще проводити удвох: один робить масаж серця, а другий – штучне дихання.

За наявності кровотечі не можна гаяти ані секунди – необхідно зупинити кров та накла-

1. Покласти потерпілого на спину з випростаними вздовж тулуба руками.

2. Очистити верхні дихальні шляхи від снігу, землі тощо.

3. Вивільнити грудну клітку від ременів, обов'язок, одягу.

4. Стати збоку від потерпілого.

5. Голову потерпілого відвести догори, однією рукою відтягнути нижню щелепу наперед і донизу, а пальцями другої затиснути ніс. Стежити, щоб язик не западав і не закривав дихальних шляхів. В разі западання язика витягнути і утримувати пальцями.

6. Той, хто здійснює штучне дихання, робить максимальний вдих, нахилиється до потерпілого, щільно притуляється губами до його відкритого рота і робить максимальний видих у дихальні шляхи потерпілого. В цей час потрібно стежити за тим, щоб у міру надходження повітря в дихальні шляхи і легені потерпілого його грудна клітка максимально розправлялася.

7. Після розправлення грудної клітки відняти рот від губ потерпілого і припинити стискувати ніс. У цей час повітря почне виходити з легень потерпілого.

Протягом хвилини слід робити від 2-3 вдихів і видихів. Інтервал між вдихами і глибина кожного вдиху мають бути однакові

Методика штучного дихання способом "рот у ніс":

Положення потерпілого, частота і глибина вдихів, здійснення лікувальних заходів – ті ж самі, що й при штучному диханні способом "рот у рот". На відміну від попереднього способу, видих у дихальні шляхи потерпілого роблять не в рот, а в ніс. При цьому рятівник щільно затуляє долонею рот потерпілого. Цей спосіб штучного дихання особливо показаний при ушкодженнях нижньої щелепи.

Обидва способи штучного дихання дуже ефективні, явища кисневого голодування зникають при них швидше, ніж при використанні інших способів. У разі збереження серцевої діяльності (відчувається пульс, серцебиття) штучне дихання продовжують до поновлення самостійного дихання. За відсутності серцевих скорочень штучне дихання роблять протягом 40-60 хв. Якщо поновлення самостійного дихання і серцевої діяльності за цей час не стало, то штучне дихання припиняють.

Віталій СЕМЕНКІВ, заступник директора КНП "Турківська центральна міська лікарня" з лікувальної роботи.

У ВИПАДКУ БОМБАРДУВАНЬ: ЯКЕ МІСЦЕ У КВАРТИРІ НАЙБІЛЬШ БЕЗПЕЧНЕ

Рятувальники розповіли, де найкраще ховатися в помешканні у разі бомбардувань, якщо немає можливості піти в укриття.

Російські окупанти продовжують обстрілювати житлові квартали у населених пунктах України. Тому постійно треба бути насторожі. Після сигналу "Повітряна тривога" необхідно одразу ж піти в укриття, та пам'ятати "Правило двох стін".

Такі правила можуть врятувати життя під час ракетних ударів та бомбардувань навіть, коли ви перебуваєте у квартирі.

"Правило "двох стін". Від небезпеки вас має відділяти щонайменше дві стіни, бо одна, ймовірно, зруйнується від удару, а друга візьме на себе уламки стіни, віконного скла тощо. Тому ховатися безпечно у місці, яке розташоване за другою від фасаду опорною стіною. Зазвичай це тамбур, коридор або передпокій. Навіть, якщо вам здається, що будинок нестійкий, підвалу нема, а в сховищі нема місця, лишайтесь біля опірних стін – вони витримають", – вважають рятувальники.

Найбільш безпечні місця у квартирі:

- ванна кімната без газового котла;
- двері зі склом слід зняти з петель і покласти на підлогу в іншій кімнаті. Накрити цупкою тканиною, ковдрою;
- вікна щільно закрити (не лишати навіть режим провітрювання).

Рятувальники також зазначають, що верхні поверхи будинку небезпечні для сховища при повітряній небезпеці. Підвал (не бомбосховище) – висока ймовірність опинитися під завалами, особливо якщо в ньому тільки один вихід. Від першого до третього поверху – небезпека ураження кулями, снарядами та осколками.

ДОПОМОГА ВІД РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД

На всій території Боринської громади, з першого дня оголошення воєнного стану в Україні, активно долучились до збору коштів для потреб армії і релігійні громади. На даний час зібрано 263,916 тис. грн. та 100 євро, а саме:

ПЦУ смт. Бориня – 40000 грн; УГКЦ с.Боберка – 8704 грн; ПЦУ с.Шандровець – 10000 грн; УПЦ с.Шандровець – 6000 грн; УГКЦ с.Верхня Яблунька – 18800 грн, 100 євро; Релігійна громада парафії Преображення Господнього с.Нижня Яблунька – 15000 грн; релігійна громада парафії Різдва Пресвятої Богородиці с.Нижня Яблунька – 10000 грн; ПЦУ с.Нижній Турів - 4000 грн; ПЦУ с.Верхній Турів - 5000 грн; УГКЦ с.Верхній Турів - 2000 грн; ПЦУ с.Соколіки - 1500 грн; УПЦ с.Сянки – 2000 грн; УГКЦ с.Сянки – 8500 грн; ПЦУ с.Яворів – 4000 грн; ПЦУ с.Бітля – 70860 грн; ПЦУ с.Сигловате – 16652 грн; ПЦУ с.Карпатське - 2000 грн; ПЦУ с.Н.Висоцьке – 5000 грн; УГКЦ с.Штуковець – 7000 грн; ПЦУ с.Багнувате – 4000 грн; ПЦУ с.Риків – 4000 грн; ПЦУ с.Межигір'я – 3000 грн; УГКЦ с.Либихора - 2700 грн; УГКЦ с.Кривка – 13200 грн.

Зібрані кошти використовуємо на придбання необхідного майна для потреб армії та перераховуємо внески для підтримки Збройних Сил.

Слід зазначити, що суми зібраних коштів не є остаточними, насправді вони є набагато більшими, і надалі триває збір коштів для Збройних Сил України.

Дякуємо усім небайдужим за активну участь у наданні допомоги, з вашою підтримкою Україна обов'язково переможе.

**Михайло ШКИТАК,
Боринський селищний голова.**

дзеркала, прикладеного до рота (якщо потерпілий дихає – воно запотіває);

– за відсутності дихання необхідно негайно приступити до реанімації.

Основні прийоми реанімації: – це штучне дихання "рот у рот", та "рот у ніс" і закритий (непрямий) масаж серця. Застосовують ці прийоми для виведення потерпілого з критичного стану внаслідок травми: шоку, непритомності, зупинки серця та відсутності дихання.

Основні ознаки раптової зупинки серцевої діяльності:

– блідість або синюшність;

– пульс на променевій та сонній артерії не прослуховується;

– не прослуховується серцебиття вухом, прикладеним до грудини в ділянці серця.

Проводити закритий масаж серця слід у такій послідовності:

– покласти потерпілого на спину і стати ліворуч від нього;

– покласти одну долоню внизу грудної клітки, а поверх неї другу долоню;

сти пов'язку на рану; зробити знеболювальний укол; у разі виявлення перелому – здійснити фіксацію травмованої частини тіла, використовуючи підручні засоби – палиці, льодоруби, гілки дерев тощо; відповідно до характеру ушкодження, надати тілу потерпілого зручного положення в захищеному від сонця чи вітру місці.

ШТУЧНЕ ДИХАННЯ СПОСОБАМИ "РОТ У РОТ" І "РОТ У НІС"

Потреба у штучному диханні стає нагальною під час розладів самостійного дихання, що можуть виникнути, коли людина зазнала травми, обмороження, потрапила в лавину і обвали тощо. Найефективніші при наданні першої допомоги способи штучного дихання "рот у рот", "рот у ніс". Решта способів, що їх застосовували раніше, мало-ефективні, а в ряді випадків і протипоказані (при переломах ребер, хребта, нижньої щелепи, верхніх кінцівок).

Методика штучного дихання способом "рот у рот":

ДУХОВНЕ ПОВЧАННЯ ПРО СТРІТЕНСЬКУ СВІЧКУ

Для чого ми благословляємо свічки на свято Стрітення?

Деякі сльві про саме свято. По 40 днів після народження Ісуса, Марія разом із Йосифом принесли немовля Ісуса до храму для викуплення та щоб скласти жертву очищення, згідно закону Мойсея. В той час у храмі їх зустрів Симеон, який, побачивши Ісуса, назвав його «світлом на просвіту поганам і славою людей Ізраїля» (Лк 2:32). Він вказав на Ісуса, як на світло, що просвічує і освячує кожну людину, яка приходить на світ. Щоразу, коли освячуємо чи благословляємо якісь речі, в самих молитвах висловлений зміст того, для чого ми це робимо.

У молитвах на благословення свічок, ми просимо, щоб Дух Святий запалив нас світлом Христовим, щоб дав можливість пізнати Христа, щоб ми могли Його понести людям, щоб як світло проганяє фізичну темряву, так щоб і ми, запалені духовним світлом, могли оминати темряву гріха. Свічки, які ми благословляємо, є символом самого Христа, який проганяє темряву з нашого життя. Тому варто запалювати їх щоразу, коли стаємо до молитви, щоб пригадувати собі про Його присутність. Часто кажуть, що ці свічки оберігають від грому і блискавиці, немов би, вони наділені якоюсь магічною силою. Так, варто їх запалювати під час бурі і при хворобах, в моменти лихоліть, але лише з вірою, що Той, Хто Є правдивим Світлом завжди поруч і може нас вберегти та прийти на допомогу. Отці церкви радять використовувати стрітенську свічку під час молитви сьогодні, коли весь український народ просить Господа вберегти нашу неньку-Україну та воїнів-захисників, що мужньо борються з російським агресором.

Свічка не оберіг, а символ Божої присутності, який має запалювати нашу віру і довіру до Христа. Тому не варто колекціонувати свічки і з року в рік їх знову освячувати, щоб вони мали «більшу силу». Нехай ті свічки, які будете освячувати, згорять у вас до наступного року, це буде добрим знаком того, що ви за цей рік, присвятили багато часу для Бога.

НЕМАЄ ПРОЩЕННЯ МОСКОВСЬКИМ ЗАГАРЬНИКАМ

Війна триває. Вона має свій відгомін у головах кожного з нас. По-особливому свердлить і мене. І ось чому. На щастя, чи нещастя я народився 22 червня 1941 року. Коли вітають з цієї датою друзі, неодмінно цитують відомий афоризм, що облетів увесь світ:

Деякіть в другого юня, ровно четири часа Київ бомбили, нам объявили, что началась война.

Тепер роблю аналогію з 24-м лютого четвертої години ранку 2022р, коли кремлівські упирі напали на Україну. Цього дня відзначав сімдесятирічний ювілей добрий приятель, колишній голова Самбірської районної ради Петро Комар, з урядування якого в регіоні пов'язано чимало добрих справ. Але це окрема тема для розмови.

З відчуттям тривожних днів і ночей живу ось уже вісімдесят перший рік і ніколи не думав, що під кінець життєвої стежини відгомном буде нинішнє лихоліття.

Як не дивно, а пам'ятаю окремі давні епізоди, як привиди. Тепер здогадуюсь, що це було на початку осені 1944 року. Наш будинок знаходився під Ліктьом, на початку вул. Ровнів під №2, у Турці. Всі сусіди ховались у нашому укрітті - пивниці, такому собі цегляному склепі. В його кінці була ніша, де стояла лампа. Вхідні двері закривали подушками, через які нібито не могла пробитись фашистська куля. Мати дозволяла трьохлітньому малюку виходити на вулицю і була на то причина - вмів розрізняти гуркіт автомашин від гулу літаків. Коли знімав руки до неба, всі з околиць миттєво бігли до укріття.

А фашисти бомбили безпощадно: дві бомби впали на наше ойстя - одна влучила у грушку, а та, що впала у садок залишила глибоку яму. Неподалік цього місця нині стоїть навчальний корпус професійно-технічного ліцею.

Гітлерівці, коли відступали, бомбили тунель, поруч якого була наша батьківська будівля, а згодом знищили колійові турківські віадуки.

На відміну від нинішніх путінських варварів, фашисти цілились, здебільшого, у стратегічні об'єкти, якими були тунелі, віадуки.

Нинішня московська орда за кілька днів у варварстві перевершила фашистів, адже знищує також школи, дитячі садки, лікарні....

Немає слів, щоб описати якого лиха зазнає українська земля від московитів. Та прощення їм не буде ніколи, наші патріоти підкосили імперію під корінь.

Аналогія подій другої світової війни з варварством путінських хунвейбів - цьому підтвердження.

**Антон РОГАЧ,
Турка-Самбір.**

Загублене посвідчення МСЕК, видане на ім'я Володимира Степановича Гвоздецького, вважати недійсним.

ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА!

У це сьогодні твердо вірити кожен українець, кожен волонтер, кожен її мужній захисник. У боротьбі з рашистами ми переможемо! Тому що народ наш єдиний і непохитний у своїй вірі, тому що ми на своїй, Богом даній землі, захищаємо своє майбутнє. Тисячі пожертв на армію складають з початку російської агресії небайдужі жителі Турківщини. Це приклад людяності і доброти.

Так, нещодавно до нашого волонтерського пункту, що знаходиться в культурно-мистецькому центрі «Україна», Ірина Добрянська принесла 11 банок закрукот та 3 кг круп, Віра Сакаль - крупи, Володимир Яворський - мед, м'ясні продукти; Аліна Сисан - медикаменти, які одразу ж було відправлено на потреби військовим; Микола Яворський - шкарпетки, Люда Дрич - 1000 грн., Оксана Буштин - 500

грн., Мирослава Гвоздецька - 1000 грн., Галина Шуптар - 1000 грн., Марія Герб'як - 1000 грн., Ніна Романів - 100 грн. Марія Сидорович - 200 грн., Світлана Яців - 500 грн.

Ми щиро вдячні всім за допомогу, адже у часі війни кожна гривня, кожен пакунок з продуктами, ліками чи засобами гігієни, стає у пригоді нашим відважним оборонцям.

**Марія МАТКІВСЬКА,
волонтер.**

СПІВЧУВАЄМО

Колектив Нижньоаблузького ОЗЗСО І-ІІІ ст.- ЗДО висловлює щире співчуття техпрацівникам Марії Олексіївни та Івану Миколайовичу Пукшинам з приводу смерті матері та тещі.

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщини». Віддруковано у ТЗОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка - Костянтин МАЛЕТИЧ.

R - матеріали рекламного характеру.

Усі публікації захищені Законом України «Про авторське право і суміжні права». Передрук чи розповсюдження публікацій - тільки з письмової згоди автора.

Працівниця виїхала з дитиною за кордон, але заяви не написала: які дії роботодавця?

Якщо працівниця залишила робоче місце та виїхала з місця проживання, у зв'язку із бойовими діями - відсутні підстави для її звільнення з роботи за прогул.

Чи можна звільнити за власним бажанням працівника чоловіка, і окремо жінку під час воєнного стану? Що робити з жінкою, яка виїхала з дитиною за кордон і заяви не написала, просто повідомила, що вже за кордоном?

У Держпраці кажуть, що заборона на звільнення працівників з роботи за власним бажанням наразі відсутня.

Якщо працівник залишив робоче місце та виїхав з місця проживання, у зв'язку із бойовими діями - відсутні підстави для звільнення працівника з роботи за прогул, але і зберігати за таким працівником середній заробіток немає підстав.

Фахівці Держпраці кажуть, що коли працівник переїхав до іншої місцевості, або навіть за кордон, рятує від війни, і не повідомив про це роботодавця заздалегідь, це, звісно, означає неявку на роботу. За виключенням ситуації, коли працівник працює дистан-

ційно і може виконувати свої обов'язки і в іншій місцевості.

Роботодавець (якщо він сам не переїхав і продовжує роботу) вправі зафіксувати неявку на роботу (наприклад, актом) і вимагати від працівника пояснень відсутності на робочому місці. Принаймні для того, щоб знати, що відобразити в табелі обліку робочого часу щодо цього працівника.

Але, як бачимо, такий переїзд фахівці Держпраці вважають поважною причиною для відсутності на роботі. І кажуть, що звільняти такого працівника за прогул немає підстав.

А от за власним бажанням такого працівника звільнити можна - війна цьому не завадить. Проте для цього працівнику треба надати роботодавцю заяву про звільнення. Наразі це складно зробити, якщо працівник поїхав. Тому від себе радимо (якщо працівник не встиг подати заяву в оригіналі перед від'їздом) отримати від нього хоча б фото такої заяви на електронну пошту.

СБУ СУВОРО ЗАБОРОНИЛА ВИКОРИСТАННЯ БПЛА

Служба безпеки України нагадала про заборону проведення польотів БПЛА та легких літаків над містом Львів та Львівською областю. Про це інформувала пресслужба СБУ. Це сталося в зв'язку з тим, що, не зважаючи на заборону запуску ЛА під час військового стану, заяви та факти порушень продовжують фіксувати.

«Запуск БПЛА та легких літаків проводяться виключно з погодження Служби безпеки України у Львівській області.

Всі не дозволені польоти безпілотних літальних апаратів будуть вважатись шпигунством та диверсійною роботою на користь ворога з усіма витікаючими наслідками.

Повідомляємо, що вимоги пункту 4 розділу II Правил використання повітряного простору, а саме - «польоти безпілотних повітряних суден, масою до 20 кг включно, виконуються без подання заявок та отримання дозволів на використання повітряного простору», - під час воєнного стану не діють.

Якщо ви побачили, що хтось вирішив порозважатися, запускаючи безпілотники для фотографування карпатських пейзажів, негайно повідомляйте правоохоронні органи.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №1306/560-р
видано 27 грудня 2018 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2023 Індекс 68486

Редактор **Василь ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14
ТЕЛЕФОНИ РЕДАКЦІЇ:
3-21-27
+38-099-094-37-96 (Viber)

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net
НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: boykivshchina.info